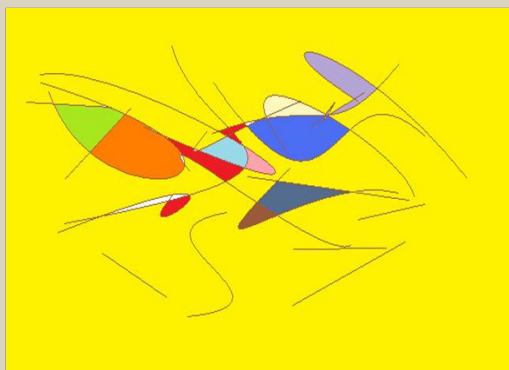

Αντώνης Χρ. Περδικούλης

ΤΑ ΦΩΤΑ ΣΤΑ ΝΕΡΑ

ποιητική συλλογή

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑΝΥΣΜΑ
2016

ΤΑ ΦΩΤΑ ΣΤΑ ΝΕΡΑ

ISBN: 978-618-82414-2-8

Σειρά: Διανυσματικά ποιήματα

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑΝΥΣΜΑ & Αντώνης Περδικούλης, 2016

Τηλ. 6957823510

E-mail; antonisperdikoulis@gmail.com

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑΝΥΣΜΑ

ekdoseisdianisma.blogspot.gr

ekdoseisdianisma@gmail.com

Αντώνης Χρ. Πεردικούλης

ΤΑ ΦΩΤΑ ΣΤΑ ΝΕΡΑ

ποιητική συλλογή

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑΝΥΣΜΑ
2016

ΚΑΠΟΙΕΣ ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΗ

1. «Το δίχως άλλο βρισκόμαστε μπροστά σ'έναν αληθινό ποιητή, που φέρνει κάτι καινούργιο στη Νεοελληνική Ποίηση. Νοιώθει την Τέχνη σαν χρέος του ανθρώπου προς τον άνθρωπο και τον ποιητή ζωσμένον απ' τις ευθύνες του... Ποίηση με νεύρο, με μηνύματα κι έναν έξοχα δομημένο λόγο...»
ΜΙΧΑΛΗΣ ΣΤΑΦΥΛΑΣ, 1988 « Πνευματική Ζωή και ΔΙΝΑ».

2. «Ο Αντώνης Περδικούλης είναι ένας αληθινός ποιητής, λυρικός, ρεαλιστής ,που δεν απορρίπτει τον επαναστατικό ρομαντισμό. Ο στίχος του θυμίζει καλές μεταφράσεις αρχαίων ελληνικών. Δρα σε διονυσιακό τοπίο, που το μεταφέρει παντού...»

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ,1998, Δημοσιογράφος.

3. «...Ποίηση βιωματική, ως απόρροια μιας πολυσχιδούς δραστηριότητας με τεράστιες μεταπτώσεις είναι το έργο του Αντώνη Περδικούλη...»

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΕΚΙΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, 2003, εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Λαρίσης.

«Μεσημέρι αδάμαστο
Μες στην ακμή του καλοκαιριού
Σε μια θάλασσα που στραφτοκοπά
Κι έχει ανεβεί ψηλότερα απ' τα σπίτια....»

Τάκης Βαρβιτσιώτης

1. ΠΛΗΓΗ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

Η πληγή του ονείρου ξανανοίγει
Η νύχτα σαβανώνει τα βουνά
Μεσοστρατίζ ελλοχεύει ο άνεμος
Εκκωφαντικός με το λιγνό του άτι
Οι καρδιές παλιννοστούν στο διάσελο
Ούτ' ένα λάλημα ούτε κι αχός
Τα ελέη του ονείρου σεργιανίζουν
Ανάβουν τους φανούς της νύχτας...

2. ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΟ

Μετά τον έσπερο ο παφλασμός
Κρουνός βαρύς σαν κέρβερος
Πείνασα κι έψαξα τους λιγοστούς
Να φάω λωτούς κι ανάβλεψα
Τότε μεθούσε στην ποταμιά
Με μυγδαλιά και δυόσμο η άνοιξη
Ήταν αστεία και χαρωπή
Κόρη σκυφτή πάνω στα βρύα
Μα τώρα γύρνα να δεις που εχάθη
Χυμάνε λύκοι, ψυχή, τα λάθη...

3. Η ΚΟΙΜΩΜΕΝΗ

Περιμένει τον πρίγκηπα
Την ασύλληπτη άνοιξη
Να λαλήσει ο κότσυφας
Το άλλο φθινόπωρο
Που το φως θα ρημάξει
Τις ούγιες των φύλλων
Περιμένει τον χρόνο
Έν' αλλιώτικο ξύπνημα
Το πρωί την καμπάνα
Μ' ατιθάσευτα μάτια
Με καϊκία μαλλιά
Να τρέξει μια θάλασσα νερό
Πάνω απ' το κεφάλι της...

4. ΤΟΤΕ ΟΙ ΜΝΗΜΕΣ

Τότε οι μνήμες
Ματώνονται στους φράχτες
Όταν η νιότη έντρομη
Εξανεμίζεται σαν φύλλο
Ουρανοί καθρέφτες
Στερνοδιαβαίνουν τη θάλασσα
Οι καρδιές μήτε που ευφραίνονται
Τον τελευταίο τους έρωτα
Ικεσία καμιά δεν τις γλιτώνει
Στη ράχη της λήθης αρπάζονται
Σάμπως για τ' ακριβό ταξίδεμα...

5. ΟΤΑΝ Η ΜΟΙΡΑ

Όταν η μοίρα ομιλεί
Δεν έχουμε μάτια
Ακούμε τυφλοί
Την κλαγγή της φωνής
Τον λυγμό της ψυχής
Το μισόσβηστο τάμα
Στην ερημία των αγγέλων
Περνά η ζωή χαρίζεται
Μένουν δυό άσπιλοι χειμωνανθοί
Και δυό νιόκοπα περιστέρια...

6. ΤΑ ΤΕΤΡΑΧΟΡΔΑ

Ο κόσμος όλος
Του ανέμου βιός
Η θάλασσα νεράϊδα
Χαϊδεύει την ψυχή

.....

Τ' αστέρια
Κατεβήκαν στο πηγάδι
Στους ώμους σου
Καθήσαν περιστέρια.

.....

Το ερωτευμένο σύννεφο
Δεν τρώγει δεν μιλά
Μια λύπη το σταυρώνει
Ένας λυμένος ουρανός.

.....

Αυτός εδώ ο άνεμος
Μας έφερε πουλιά
Τα χνώτα μιάς ανάμνησης
Τη θάλασσα που τραγουδά.

.....

Είχε η ώρα λησμονιά
Ο πόνος ευφροσύνη
Ήταν τα μάτια λαίμαργα
Δεν χόρταιναν τα δέντρα

.....

Από τον ύπνο ως τον θάνατο
Μια φέξη αστραπής
Ως το πετράδι των χειλιών σου
Μια θάλασσα δρόμος

.....

Ξυπνάει νωρίς
Να ζέψει τον αυγερινό
Στη ράχη της δροσιάς
Να ροδαλίσει τ' άστρα

.....

Στραφτοκοπούν οι γάμπες
Του καλοκαιριού
Χορός ατέρμονος
Λικνίζει την ψυχή μας.

.....

Αυτή η μαύρη θάλασσα
Μας έβαλε γινάτι
Ένα φιλί αδιάβατο
Φτωχό γερμένο φύλλο.-

7. ΠΑΤΡΙΔΕΣ

Μια δυνατή ματιά
Στη χθεσινή φωτιά
Στο βραδυνό γλεντοκόπι

Παντού η νιότη
Λοιδωρεί τον θάνατο
Παντού ο θάνατος
Ξεγελά τη νιότη

Το τραγούδι ανώφελο
Μόνο βαθύ
Το άλικο της μνήμης.
.....

8. ΤΗΣ ΧΛΟΗΣ

Ένας αλλοπαρμένος άνεμος
Απλώνει ρίγη στα κορμιά
Τρυγά καρδιές
Παίζει κουπιά
Κιθάρες αφρογάλαζες
Σε αβρούς λυγμούς μοιράζεται
Της Χλόης τα χρυσόμαλλα
Κεντά ερωτοκορδέλλες...

9. ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΕΧΘΡΟΙ

Αδιάβατη νύχτα
Αθύρματα στόματα
Τα μάτια φθίνουν
Όχι σαν φύλλα
Σαν δάχτυλα νεκρού
Στην προσμονή
Έχω τέσσερεις εχθρούς
Τέσσερα πέτρινα δέντρα
Θροΐζω μαζί τους
Στη βαθειά σιωπή
Κι όλο ανατέλλω λάμποντας
Κάθε χλωμή αυγή.

10. ΜΙΑ ΙΔΕΑ

*Μια ιδέα
Κουβαλά τον Λόγο
Σέρνει
Μεγάλες πέτρες
Φυλάγει
Ψωμωμένα όνειρα
Σφιγμένες γροθιές
Σαν ουρανός αθλητής
Σαν ποταμός ξιφομάχος.*

11. ΝΕΡΟΣΥΡΜΕΣ

*Τέσσερα λυρικά δώρα
στον πρωτόθρονο Τάκη Βαρβιτσιώτη*

- A. Ήταν πουλιά ανόθευτα
Που κρέμονταν στην πλάση
Καράβια που τα πήγαινε
Ένας πράος άνεμος
Δυό μάτια που αναπαύονταν
Στης ερημιάς τη ράχη.
- B. Καθώς το καλοκαίρι
Αποδημεί αδυσώπητα
Στο αδιαπέραστο κενό
Του χρόνου
Γίνομαι αιθέρας
Χρυσός μικροσκοπικός
Αχνή πνοή ερωτική
Στων σωμάτων τη συγκομιδή.
- Γ. Έλεγες για την αθανασία
Τα αναλλοίωτα φτερά της στον ήλιο
Για μια στιλπνή μαρμαρίνη υδρία
Το αστείρευτο άγγιγμα της ομορφιάς
Μέσα σε τρύγους σε νυχτέρια
Κάτω από άχραντες αφίδες.

- Δ. Η μακρινή μνήμη της θάλασσας
 Πάλι με φέρνει σε ηλιόβραχους
 Τ' αυτιά μου χορταίνουνε κοχύλια
 Σταρένια απογέματα κι αχινούς
 Σαν ανατέλλει η μέρα το πρωί
 Μαρμαρίνο άτι ο καημός
 Στη μέση του πελάγου...

12. ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Το φως στη Ρουμανία
Είναι μέλι πηχτό
Ένα γαλάζιο πουλί
Ένα μπρούντζινο καλοκαίρι
Όλες οι χάρες σ' ένα φιλί
Κανέννας χρόνος
Δεν πορεύεται ενάντια
Το φως στη Ρουμανία
Ανάλαφρη αυγή
Ευφρόσυνο νυχτέρι
Μέσα μας χορεύει αβρός
Ο ρουμανικός ουρανός...

13. ΘΕΙΑ ΣΙΩΠΗ

Ο άνεμος
Ο πεύκος
Ο αρχάγγελος
Συγχορευτές
Μάτι Θεού
Άχρι θανάτου κάλλος
Η μοναξιά λευκή
Η μήνις των ερώτων
Θεία σιωπή
Σταυρώνει την ψυχή
Βαδίζει αγνή
Κάτω απ' τα δέντρα.

14. ΣΥΝΤΡΙΜΜΑΤΑ

Δες τα χέρια μου
Φλέβες ποταμοί
Που διασταυρώνονται
Κουβαλώντας το φως
Τον ολοφτέρουγο ουρανό
Κάποτε γίνονται πέτρες
Παλιά συντρίμματα
Ανοίγουν τα δάχτυλα
Σαν τα δρυόφυλλα
Για να' ρθει να ψάλλει
Ένα πουλί ανοιξιάτικο.

15. Ο,ΤΙ ΑΠΕΜΕΙΝΕ

Μνήμη Κώστα Καρυωτάκη

Ό,τι απέμεινε
Μας είναι αρκετό
Η γλώσσα καράβι
Η ποίηση ταξίδι
Το θέρος στο φτερό
Παντοτινές γυναίκες
Λησμόνησαν
Τα πρόσωπά μας
Κι όλο σφίγγουν τα χείλη
Να θυμηθούν
Την τελευταία πικρή μέρα
Που μας άγγιξαν.

16. ΠΙΟ ΓΑΛΑΖΙΟ

*Μες στους χιλιάδες λύχνους
Υπάρχει μόνον έν' αστέρι
Που περιβάλλει τον ουρανό
Που πυρπολεί τη θάλασσα
Τα μάτια σου τα γιασεμιά
Γαλάζιος πηλός και πορφύρα.*

17. ΕΛΞΗ

*Είμαι στη ράχη του ανέμου
Πλοίο ανάλαφρο που σέρνουν γλάροι
Μέσα στη λάμψη σου ανθώ*

*Στα έναστρα χείλη τα ευδαιμονικά
Που τα φρουρούν μικροί αγγέλοι
Ο έρωτας που με ματώνει σα ρόδι...*

18. ΑΧΤΙΔΕΣ

*Από τη χαίτη του ηλιού αρπάζονται
Τα μάτια που γυρεύουν τη χαρά
Προσμένοντας να δούν τον ποταμό*

*Σαν μια αχνή σημαία ελευθερίας
Ανοίγονται στη θάλασσα ουρανόφαντα
Λυώνουν τα πρόσωπα γίνονται
αχτίδες...*

19. ΣΤΟ ΑΘΕΡΑΠΕΥΤΟ ΔΕΙΛΙ

*Στο αθεράπευτο δείλι
Λαχταρίζει ένα φως
Ένα έρμο ακρογιάλι
Ένας έρως κρυφός
Μια ορμή που καλπάζει
Στού ανέμου την κόμη
Η λαχτάρα του ανθρώπου
Του θανάτου η ρώμη
Στο αθεράπευτο δείλι
Βασιλεύουν ανθοί
Πώς να σβήσουν τα χείλη
Αν τ' ανάβουν καημοί...*

20. Η ΒΟΥΗ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ

*Η βουή της νιότης δεν αρχεί
Για να σαλπίσει υποχώρηση ο θάνατος
Ο φόβος θ' απλωθεί σαν το μελάνι
Αν δεν τρυπήσεις με το γέλιο τα νέφη..*

*Αν δεν σταθείς γίγαντας στην εξώπορτα
Χαρές μικρές να πυρπολείς τη μέρα...*

21. ΠΑΛΙ ΜΕΣ ΣΤ' ΟΝΕΙΡΟ

*Πάλι μες στ' όνειρό μου υψώθηκες αλαργινή
Σαν την ημέρα που άφθαρτη στο φως κυλά
Αλυσοδεύοντας τον άνεμο στα βράχια*

*Σαν φαντασία απλόχερη σαν γέρμα
Ηλιοκοπώντας μπλέ η αστρική ματιά σου
Η αλυσάχνη σου με σκέπασε με ψέμα...*

22. ΛΕΜΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Μνήμη Γιώργου Σαραντάρη

Λέμε τραγούδια στην ψυχή
Αχνά σαν πεταλούδες
Να τρέξουν άγγελοι ξανθοί
Μες από φρέσκο κύμα
Το θέρος ν' αλωνίσει φως
Και μελιχρές τις μνήμες
Λέμε τραγούδια στην ψυχή
Αβρά σαν ηλιαχτίδες
Να βρέξει αύριο το πρωί
Να λύσουν τ'άρμενά μας...

23. ΕΩΘΙΝΟ

*Μ' όλα τα χελιδόνια του
Ο Μάρτης αρρωσταίνει
Χορεύει νύχτα στο βουνό
Και ξαγρυπνά με τ' άστρα
Λιώνει το φως του φεγγαριού
Για τα μαλάματά του
Και του μικρού ναυτόπουλου
Ο νούς δεν λαγαρίζει
Απ' της Μυρσίνης το φιλί
Παρά γυρεύει κι άλλο.*

24. ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ

*Ο ήλιος μια ψευδαίσθηση
Στο βάμα των νερών
Η μουσική παράπονο
Στα χείλη των καιρών
Μες στην οπάλινη σιωπή
Θα ερωτευτούν οι χάρες
Μες στη θαλασσινή βουή
Δυό ανθισμένα χέρια...*

25. ΣΦΙΧΤΑΓΚΑΛΙΑΖΟΥΜΕ

*Σφιχταγκαλιάζουμε τον θάνατο
Στο αγαπημένο σώμα
Που μας χώρεσε
Στο αγέρωχο δέντρο
Που θρόισε τον ύπνο μας
Στην πολύτροπη σιωπή
Που χόρτασε τα χείλη μας...*

26. ΣΤΑ ΝΙΑΤΑ

Στα νιάτα ανοίξτε το στρατί
Στη λεμονιά βάλτε πανί
Φιλί στ' αρμυρισμένα χείλη

Στην εμπασιά της χαραυγής
Τα όνειρα τ' αλαργινά
Σ' ένα χρυσόφεργο φυτίλι...

27. ΠΕΡΝΟΥΝ ΟΙ ΜΕΡΕΣ

*Περνούν οι μέρες
Δίχως μια μουσική
Έναν αχό θαλασσινό
Το θέρος πώς να κρατηθεί
Με ανευόδωτα όνειρα*

*Περνούν οι μέρες
Δίχως αβρό νερό*

*Στα ράμφη των πουλιών
Ένα τριγμό ερωτικό
Στο μπλέ παραθυρόφυλλο.*

28. ΤΑ ΝΙΑΤΑ

*Της θάλασσας τρυγήσαμε τον πόθο
Και οι καρδιές χτυπήσαν στα μηλίγγια
Οργώσαμε τον άνεμο το κύμα
Κι αστράψανε ολόφρεσκα τα νιάτα.*

29. ΑΡΜΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

*Χορεύει μέσα στους ροδώνες
Χαίρει με τις αφράτες λεύκες
Παίζει τα δόντια του ο θάνατος*

*Στα περιστέρια του καμπαναριού
Στα λιλά χείλη των ανθών
Στις λιόχυτες λιγνές κοπέλες.*

30. ΑΠΡΙΛΗΣ

*Τα παιδιά οι φωνές
Τα κλαριά οι αυγές
Η άνοιξη ανεβάζει
Μουσικές της γης
Μυστήριο προγονικό
Ο έπαινος του ανέμου
Μια σιγανή φωτιά
Ανάβει επιθυμίες
Η λύπη γίνεται φτερό
Τα σώματα καθρέφτες
Κοπέλες χαμηλόθωρες
Καίνε σαν το λιοπύρι.*

31. ΧΥΜΗΞΑΝ ΜΝΗΜΕΣ

Μες στα νερά
Πεθύμησε η ζωή
Να συμφιλιωθεί
Με τον θάνατο
Χύμηξαν μνήμες
Θάλασσες βουνά
Στρώθηκαν κάτω
Στον παιδικό μου πεύκο
Χάρηκε η ψυχή
Χόρτασε όνειρα
Χάδια σωρό
Στην αγκαλιά
Της άμμετρης γης.

32. ΑΣΚΗΣΗ ΣΙΩΠΗΣ

*Η θάλασσα φύλλο κρεμάμενο
Στης χαραυγής το στραφτοκόπημα
Μ' έναν αυλό απροσμάχητο*

*Αιθέρας τα στιλπνά κορμιά
Σαν μελίσσάνθη σαν ποίηση
Τραβούν τον λογισμό της μέρας.*

33. ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ

*Μια φωνή
Γυρνά μαυλιστική
Σαν μελιδόνια την άνοιξη
Μα πάνω απ' όλα
Ένα γαλάζιο φως
Τοπίο εξοντωτικό
Η λάμψη της νιότης
Να τρέχει ολόξανθη
Στην ανοχύρωτη ερημιά...*

34. ΤΟ ΥΣΤΕΡΝΟ ΜΟΥ ΣΠΙΤΙ

Το υστερνό μου σπίτι
Δεν σας το μαρτυρώ
Θα σας το πει το δειλί
Που κρύβει φυλαχτό
Κι αν μ' έταξεν η μοίρα
Του ανέμου χαλασιά
Σε αγέλαστο παλάτι
Σεφέρει και φωτιά
Θα βρω νερό γαλάζιο
Της άσβεστης πηγής
Που είναι το πύρωμα όλο
Και μάλαμα της γής

Κι όταν το κύμα βράζει
Ο γλάρος αντηχεί
Πλανεύτρα θα φιλάει
Τον βράχο η αστραπή
Το υστερνό μου σπίτι
Δεν σας το μαρτυρώ
Γαλέρα τα' όνειρό μου
Και πλέει με τον καιρό...

35. ΤΟΝ ΔΡΑΚΟΝΤΑ

Τον δράκοντα τον ρίξαμε
Στού πηγαδιού τον πάτο
Με μπαμπεσιά ένα δειλί

Γυρνώντας το κοντάρι του
Αβάσταχτος ο Ήλιος
Του έριξε στην πλάτη

Τώρα καρδάμι πίνουμε
Όλοι σ' ένα ποτήρι
Απ' του Θεού το χέρι

Τι κι αν τον δράκο ρίξαμε
Στης ερημιάς το χείλι
Μας έμεινε η σκιά του...

36. ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

Τη μουσική τη λένε τα πουλιά και την ακούν τα δέντρα

Οι νεκροί περιμένουν
Στην αυγή και στο δείλι
Ένα λύχνο σαν άστρο
Μια βαθειά προσευχή
Στα σωθικά τους

Οι νεκροί δεν προσμένουν
Τους λυγμούς και τις μοίρες
Στο θέρος μόνο σκιρτούν
Στον γλυκόηχον όρθρο
Στον ακάθεκτον ήλιο.

37, ΠΑΛΜΟΣ

Ανέβα το βουνό
Βρες το παρθένο χιόνι
Είναι καιρός της μνήμης
Κι αλαλαγμός της νιότης
Κλείσε γοργά τη μοίρα
Σε απάτητο λημέρι
Πριν ξάφνου να σου δύσει
Η μέρα μες στα χέρια.

38. ΗΛΙΟΤΡΟΠΙΑ

Ο Αχιλλέας μπροστά
Στο μαύρο του καράβι
Σύναξε
Όλες τις επιθυμίες
Στη λαμπερή του ασπίδα
Πίσω του
Μυρμιδόνες εμείς
Αρμενιστές πειθήνιοι
Ακολουθήσαμε
Ο Αχιλλέας ο ήλιος
Εμείς τα ηλιοτρόπια...

39. ΕΝΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙ

Πώς σπαρταρά ο ήλιος μες στ' αλώνι
Μια σιωπή σταυρώνει τα πουλιά τα χείλη
Ένα ρουμπίνι η θάλασσα που αλώθηκε

Πανέμορφη ωστόσο σαν άγιο πεύκο
Με τις βελόνες της τους έρωτές της
Ένα καμίνι η θάλασσα που απλώθηκε.

40, ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

Τα πουλιά ξανάρχονται
Όπως τὰ αρμυρισμένα πλοία
Σκιρτούν στο στιλπνό νερό

Στη χαρά που γίνεται νόστος
Στη νυχτιά που λύνει ο πόθος
Στο κρυφό ρήμα της καρδιάς...

41. ΑΝΟΜΟΛΟΓΗΤΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Αυτοί οι ανομολόγητοι έρωτες
Ένα εύθραυστο ρόδι από αίμα
Όπως τα φώτα στα νερά

Μες στον αιθέρ' αχνοβατούν
Νεράϊδα δεν τους άγγιξε ποτέ
Λυώνουν καρδιές σ' αθώρητα πλάτη...

42, ΟΤΑΝ ΞΥΠΝΗΣΟΥΜΕ

Όταν ξυπνήσουμε
Το φως το απύθμενο
Θα έχει ποτίσει τα δέντρα
Η ψυχή η ασίγαστη
Θα έχει υψωθεί απ' το χώμα
Τα έργα των χειρών μας
Θα πυρπολούν τη μνήμη
Τα αδυσώπητα όνειρα
Θα μπαίνουν στο τρένο
Της μεγάλης φυγής...

43, ΠΑΤΡΙΔΕΣ

Μια δυνατή φωτιά
Στη χθεσινή ματιά
Στο βραδυνό γλεντοκόπι
Παντού η νιότη
Λοιδωρεί τον θάνατο
Παντού ο θάνατος
Ξεγελά τη νιότη
Το τραγούδι ανώφελο
Μόνο βαθύ
Το άλικο της μνήμης...

45. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Στην ιερή μνήμη του πατρός μου

Μετά το καλοκαίρι
Το τρυφερό γαλάζιο
Ένα πέπλο αινιγματικό
Σε τυλίγει
Ένα βλοσυρό κυπαρίσσι σκεπάζει
Τα ευγενικά μάτια σου, Πατέρα
Καθυστερεί την άνοιξη
Πετρώνει τα πουλιά
Όμως ,Εσύ
Μέσα από κατασκότεινα κελιά
Ξαναγυρίζεις
Συντρίβοντας μάρμαρα λευκά
Πένθιμα προσωπεία
Πιάνεις το χέρι της Μητέρας
Και γλιστράτε μαζί
Στο λαμπριάτικο σπιτάκι μας
Της Κυριακής...

46. ΕΠΙΘΥΜΙΑ

Της Βικτωρίτσας

Τόσο φως
Δεν το μπορώ, είπε
Τόσο νερό
Δεν αντέχω τα βαθιά ρυάκια
Να κατατρέχουν τη μνήμη.
Σκεπάστε τον ήλιο
Αφήστε μόνο λίγη θάλασσα
Να κυματίζει

Ένα κομμάτι βουνό
Να σκιάζει το παράθυρό μου
Κι όταν φυσάει βοριάς
Να φρουσκώνουν περήφανα
Οι φλέβες της ελευθερίας μου...

47. ΣΑΝ ΤΟΝ ΥΠΝΟ ΚΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Σαν τον ύπνο κι ο θάνατος
Άς έρθει μολυβένι' αχτίδα
Στης όστριας το ανεμοδίχτυ

Όπως το θρόϊσμα του πεύκου
Πάνω στο μάγουλο του σύννεφου
Τραγούδι μητρικό που αποκοιμίζει...

48. ΛΥΡΑ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ

Λύρα του ανέμου φέρε της
Υάκινθους και ρόδα
Ρίξε της ανθομέλισσες
Ιουλιανές αχτίδες
Κέντησε ήλιο χορευτή
Ασήμια στα μαλλιά της...

49. ΜΕΘΕΞΗ

Ήταν τα μάτια θάλασσα
Δεν χόρταιναν την πλάση
Ωραία στόματα καρδιές
Μια εύξεινη αγκαλιά
Στα όνειρά σου αναπαμós
Στη ρέμβη σου κοχύλια
Θέρος ανθός τα χείλη σου
Λαμπύριζαν σαν πεύκος
Κι αν σε μεθούσε ο έρωτας
Ήλιος τρελός μαϊστρος
Επιθυμία πρωινή
Στην κάθυγρή σου χλόη...

50. ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Της ψυχής παλμός
Άσβηστο λυχνάρι
Στο ακρογιαλί
Της φωνής ορμή
Άκοπο σπαθάρι
Στο θηκάρι.
Της σιωπής ρυθμός
Φως μες στο τσαρδί
Του αλωνάρι.
Της ψυχής αυγή
Τρέφει στα νερά
Βάρκας παλαμάρι.
Δειλινού πνοή
Σ' έρημο νησί
Λυγερό κλωνάρι.
Έρωτα βουή
Και του ονείρου αφή
Γλάρος θα τα πάρει...

51. ΔΕΝ ΜΑΣ ΑΠΕΜΕΙΝΕ

Δεν μας απέμεινε
Άλλο τραγούδι
Μήτε χαρά
Να μας φιλήσει
Στο στόμα
Πληθαίνουν
Τ' απορημένα μάτια
Κι ο 'άνεμος καφτός
Μας σπρώχνει
Σ' ένα τρεχαλητό θανάτου...

52. ΟΠΤΑΣΙΑ

Λαμπύρισμα χρυσό της νιότης
Ένα κλεισμένο ρόδι ανοίγει
Να πιούν τα χείλη σου φεγγάρια
Άνοιξη να μυροβολήσει...

53. ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

Της Βικτωρίτσας

Είδες χθες βράδυ το φεγγάρι;
Μ' εκείνο το πορτοκαλένιο δαχτυλίδι;
Εκεί που συναντήθηκαν τα βλέμματα μας
Πρόσεξες ένα λιγνό χαμόγελο;
Κι όταν διάβηκε μπροστά του ένα σύννεφο
Δεν ένοιωσες την αγωνία τ' ουρανού;

Είδε χθες βραδύ το φεγγάρι;
Πάνω από κάμπους πέρα από θάλασσες
Μού έφερε την εύθραυστη πνοή σου
Κι όταν στη σκέψη μου ήρθε η μορφή σου
Χύθηκε κρύσταλλο το φως
Πάνω στο περβάζι μας.

Είδες τη λάμψη του να δυναμώνει
Στο κοίταγμα μας;
Και όπως θα έγειρες αποσταμένη
Στην αυγουστιάτικη νυχτιά
Μέσα σε γρύλους σε γιασεμιά
Δεν σου φάνηκε μέλι καθαρό ο ύπνος;

54. ΠΕΛΑΓΙΟ ΦΩΣ

Πανάρχαιο φως τις ρούγες φέξε
Εκεί στο αιθέριο πάτημά της
Λαχτάρας γη κι αγέρα ολόρθοι
Ακριβοφίλητο το αβρό της χείλι
Γιορτάσι αρχίστε ηλιαχτίδες
Ίασμοι κι αύρες στα μαλλιά της
Ανθοί στο στέρνο του έρωτά της.

55. ΣΤΟΝ ΥΠΝΟ ΜΕΣΑ

Στον ύπνο μέσα λάμπεις μέρα
Μάρμαρο τ' άσπρο όλου του
κόσμου
Πλαταίνεις δρόμο στ' όνειρό μου

Στον ύπνο τ' αυγινό σου αστέρι
Σαν καταμέσα υπερουράνια
Κρυστάλλινη ορθρινή καμπάνα...

56. ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ

Εμείς οι καταραμένοι ποιητές
Καμαρώνουμε την άνοιξη
Σαν τη δική μας θυγατέρα
Τα δέντρα τα πουλιά
Που μας μεθούν
Εμείς
Οι καταραμένοι ποιητές
Ατενίζουμε τ' ακρογιάλι
Σαν καθρέφτη στον ήλιο
Τη ρέμβη τον φλοίσβο
Που γελούν
Μες στα κλαριά
Μελισσουργοί
Μιλούν με τ'άστρα
Μας γνέφουν σαν ανθοί
Μας προσκαλούν
Όπως και οι νεκροί μας
Με φωνές που ανεβαίνουν
Γλυκύτερες μεσ' απ' το χώμα...

57. ΙΚΕΣΙΑ

Έλα ,Χαρά
Απίθωσε πάνω μας
Χείλη θαλασσινά
Ευφρόσυνα νυχτέρια
Στάλαξε χρυσή
Την ουσία της ύπαρξης
Στα χλοερά σώματά μας...

58. ΕΚΣΤΑΣΗ

Ένα παιδί
Το σύννεφο που παίζει
Ένα φιλί
Το γέλιο σου που βρέχει
Την αμμουδιά τα δέντρα
Απ' το ανοιχτό παράθυρο
Μπαίνουν πουλιά
Σωπαίνουν λίγο
Για ν' ακούσουν το τραγούδι σου...

59. Μ Α Ν Α

Νοσταλγικό

Μάνα, της αγκαλιάς σου αγνή πλανεύτρα
Η άνοιξη που μας καλεί σαν πρώτα
Στη νιότη τη μεθυστική της μέρας
Μ' ανθούς αβρούς μενεξεδένι' αχτίδα
Σαν ήλιος σαν ασπροχλιδή του φλοίσβου
Ραίνει βουβά το λιγνοπρόσωπό σου
Μάνα, στις πεθυμιάς σου τ'ακρογιάλι
Κρυφό ένα φως μυριάνθιστο περβόλι
Φέγγει τον ουρανό αυγές νυχτέρια
Σαν του καημού τ' αφράτο χελιδόνι
Γίνου χρυσάφι στ' ουρανού το λάδι
Κι έλα, τρισεύγενη, αχτίδας χάδι...

60. X A P M A

Μενεξελί του ανέμου χάδι
Άπλωσε στην πλατειά της ρούγα
Ιριδοφώς κι αφράτο φλοίσβο
Ροδοπηγή στο αβρό της χείλι
Ηλιόχαρη κορφή του αφήλου...

62. ΓΕΜΙΖΕΙ Η ΜΕΡΑ ΣΟΥ ΓΑΡΔΕΝΙΕΣ

Γεμίζει η μέρα σου γαρδένιες
Ίσκιους χαρούμενων δέντρων
Αναστημένα όνειρα

Να' παιρνες μιαν αυγή το δρόμο
Να ζέψεις λυγερή το αγέρι
Ανάλαφρη στην πεθυμιά μου...

63. ΜΕΡΑ ΧΡΥΣΗ

Κοίτα
Η μέρα ένστολη ορθορίζει
Σε χορό ακριβό
Έρχεται καταπάνω μας
Ρήγισσα χαρά
Πίνει απ' το ποτήρι
Των ερώτων μας
Χρυσίζει την ψυχή μας
Ουρανοθέμελα...

64. Ο ΥΠΝΟΣ ΣΑΝ ΕΡΩΜΕΝΗ

Ο ύπνος σαν ερωμένη μας τύλιξε
Έστρωσε φύλλα τρυφερά
Κάτω απ' τα πεύκα
Μας χόρτασε φιλιά στο στόμα
Κι ένα γλυκόπιστο όνειρο
Σαν θαύμα απ' τα παλιά
Μας κέρασε...

65. ΘΕΡΟΣ ΑΛΙΜΕΝΟ

Αμάλαγη η ψυχή σου ανοίγει
Ρόδι θαλασσινό με χάρη
Το φως μες στων ματιών το δείλι
Έρωσ σε λίκνο σε κοιμίζει
Μενεξεδένια σ' αφροκύμα
Ιλαροχείλι φιλημένο
Σαν σε καλοκαιριού τη μέρα...

66. ΣΤΟΜΑ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

Κι αν το δικό μας το καράβι
Σε ξέρα εστάθη τώρα επάνω
Μες στης νοτιάς το γυροβόλι

Θα 'ρθει το κύμα τ' αφρισμένο
Να ξεκολλήσει απ' το κατάρτι
Την αργοσάλευτη νεφέλη

Το καπνισμένο αυγό του ήλιου
Να σπάσει σε χρυσά κομμάτια.

67. ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΑΝ ΗΛΙΟΣ

Επιστρέφει σαν ήλιος
Η φοίβη των ερώτων
Και η ψυχή της ντύνεται
Στα γιορτινά
Κι αν την αγγίζουν
Χέρια αρώματα
Δε λέει να σωπάσει
Όπως κι η θάλασσα η αβρή
Με τα δροσάτα χείλη
Μας ψιθυρίζει στο αυτί
Σαν πεύκος και σαν θέρος...

68. ΑΡΜΟΝΙΑ

Κάτω απ' τον παιδικό μου πεύκο
Αμάλαγη ομορφιά κοιμάται
Ραίνει θροΐσματα και πόθους
Μελισσανθοί τη νανουρίζουν
Ένα τραγούδι κι ένα κύμα
Νογά ο φιλημένος κόρφος...

69. ΕΤΣΙ ΧΟΡΕΥΟΥΝ

Έτσι χορεύουν στο στόμα μου από παλιά
Οι λέξεις μου αυγινό πολύαστρο
Οι λέξεις μου ακάθεκτο λιοπύρι
Νύμφες ζωηρές κι ανυπόμονες
Ένας φάρος σε ακατοίκητη θύελλα
Χάρτης με θάλασσες κι οροσειρές
Οι λιγνές ελληνότροπες λέξεις μου...

68. ΤΑ ΦΩΤΑ ΣΤΑ ΝΕΡΑ

Τα φώτα μέσα στα νερά
Τα λόγια μες στα ρίγη
Ένα λαμπάδιασμα
Μια αγκαλιά
Καίνε οι επιθυμίες
Και η ψυχή νογιά
Μια θάλασσα απεριόριστη
Να βυθιστεί
Όπως στη χάση ενός φιλιού
Σ' αιθέριο λυτρωμό...

Αντώνης Χρ. Περδικούλης
Γενάρης 2013—Φλεβάρης 2016

Τ Ε Λ Ο Σ

ISBN: 978-618-82414-2-8